

великаиа — три мжченика на българското строителство и стопанство“, напечата въ в. „Миръ“ специална документирана статия върху живота и дейността на Добри Фабрикаджията — родоначалникъ на българската индустрия. По-сетне сжщата статия бѣ препечатана и въ Списание то на българскитѣ индустриалци — „Индустриаленъ прегледъ“, год. V брой 5. А комитетътъ, за да оповести сжществуването си, както и идеята и целта на юбилея, разпрати до търговско-индустриалнитѣ камари, стопански срѣди и индустриалци следното окръжно:

„Презъ 1821 г. гръцкиятъ народъ обяви възстание за освобождение отъ турско робство. Възстанието продължи до 1829 г. — Одрински миръ, съ който получи свободата си. Презъ тая продължителна и кръвопролитна размирица, турцитѣ развалиха приятелството си съ гърцитѣ. Царстващиятъ великъ реформаторъ султанъ Махмудъ II, за осжществяване стопанскитѣ си планове, потърси ценното съдействие на останалитѣ си поданици. Той унищожи яничарския корпусъ и създаде редовна турска армия (низамъ), която заедно съ населението въ обширната турска империя се нуждаеше отъ облѣкло и храна. За съдействие той се обърна главно къмъ многобройния и трудолюбивъ български народъ. Неочаквано на българитѣ се отвори широкия турски стопански пазаръ — отъ Босна до Персия и отъ Кавказъ до Триполи. Вследствие това, въ кжсо време ручейтѣ отъ дветѣ страни на Стара-планина се покриха съ тепавици, чаркове и бари и се почна тъкането на аби, шаеци, кебета и гайтани, за турската войска и чиновници, а бегликчии и ошурджии приготвяха храна за населението въ Цариградъ и Анадолъ. Злато почна да тече отъ провинциитѣ на обширната турска държава къмъ забравенитѣ и напуснати български селища отъ дветѣ страни на Балкана. Народътъ ни, материално подсигуренъ, организиранъ въ своитѣ еснафски лонджи, естествено замисли за своето стопанско, черковно и политическо освобождение. Насърденъ отъ сключения презъ 1833 год. между Русия и Турция Хюнкярски договоръ, който даваше на първата правото на параходитѣ ѝ за свободно движение по Черно море и Проливитѣ и да бжде единственна защитница на българския православенъ народъ, той получи криле и съ най-голѣмъ жаръ за работи за своето културно превъзможване. Тая година е сждбоносна за народа ни — начална на нашето социално, строи-